

1. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΑΚΡΟΝ (ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ)

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 08/07/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 08/07/2024

Σελίδα: 44

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΟΝΕΙΡΟ**

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΜΙΔΗ

Η τραγωδία Μακρόν (και πολιτικής)

Το εμφανώς τραγικό πρόσωπο/ήρωας στο πολιτικό δράμα της Γαλλίας, ο κορυφαίος πρωταγωνιστής, είναι βεβαίως ο πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν. Υπέστη πολλάκις ήττες. Και δεν τις υπέστη γιατί απέτυχε το πρόγραμμά του για τη μεταρρύθμιση της Γαλλίας. Το αντίθετο, όπως περιγράφει το «Economist», «στα επτά χρόνια της προεδρίας του υπήρξε σταθερή προσπάθεια να κάνει τη Γαλλία μια σύγχρονη, φιλική στην επιχειρηματικότητα οικονομία. Από το 2017 που ανέλαβε την προεδρία, 2 εκατ. θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν και 6 εκατ. νέες επιχειρήσεις λειτούργησαν. Η ανάπτυξη της Γαλλίας υπήρξε πάνω από τον μέσο όρο της ευρωζώνης και η φτώχεια κάτω» (αν και οι ανισότητες δεν αντιμετωπίστηκαν). Και όμως οι Γάλλοι, αντί να τον επιβραβεύσουν για τα επιτεύγματα αυτά, τον ταπεινώσαν με σαρωτικές εκλογικές ήττες και προσωπικές αναδιπλώσεις που δεν ταιριάζουν καθόλου στον χαρακτήρα του. Και οι ήττες Μακρόν οφείλονται πρωτίστως στον χαρακτήρα του, εξού και η τραγικότητά του. Ο Χένρι Κίσιγκερ στο βιβλίο του «Ηγεσία» γράφει ότι «ο συνδυασμός χαρακτήρα και περιστάσεων δημιουργεί ιστορία». Και καθώς, όπως λέγει, «κάθε κοινωνία ανεξάρτητα από το πολιτικό της σύστημα διαβιώνει ανάμεσα στο παρελθόν που τροφοδοτεί τη μνήμη της και ένα όραμα του μέλλοντος που εμπνέει την εξέλιξή της», είναι ο χαρακτήρας της πολιτικής ηγεσίας που επιτρέπει στα στοιχεία αυτά (παρελθόντος και μέλλοντος) να δέσουν σ' ένα αρμονικό σύνολο.

Ο Εμανουέλ Μακρόν λειτούργησε έξω από τη λογική αυτή. Η δική του προσέγγιση ήταν ολύμπια (Jupiterian), θεϊκή, πάνω από τους κοινούς γάλλους θνητούς. Πίστευε με απύθμενη οίηση ότι μπορούσε να πετύχει τα πάντα, να ακυρώσει πρωτίστως Ακροδεξιά αλλά και Ακροαριστερά από την πολιτική σκηνή της Γαλλίας. Και να εγκαταστήσει ένα ισχυρό πολιτικό Κέντρο. Σήμερα το πολιτικό Κέντρο είναι σε ερείπια και η Ακροδεξιά έφθασε στο κατώφλι της κυβερνητικής εξουσίας σημειώνοντας εκλογικά άλματα [στις εκλογές του 2022 η Εθνική Συνομοσπονδία της Μαρίν Λεπέν έλαβε 4 εκατ. ψήφους (17,3%) - στις εκλογές της 30ής Ιουνίου 12 εκατ. (33,2%)!]. «Ο χρόνος αποκαλύπτει, εκθέτει τους τραγικούς ήρωες καταλυτικά», γράφει ο Ρόμπερτ Κάπλαν στο «Fragile Mind». Αλλά η τραγωδία αρχίζει με τη βασανιστική συνειδητοποίηση των περιορισμένων επιλογών που διαθέτουμε στην πολιτική δράση και κυρίως ότι δεν μπορούμε «να τις επιβάλλουμε» με οίηση και ύβριν. Οδηγούν στην καταστροφή. Ο χαρακτήρας, η έλλογη γνώση, η επιγνώση των ορίων είναι προϋποθέσεις για την αποφυγή της αυτοδιάψευσης (και ήττας) στην πολιτική διαδικασία. Ματαιόδοξα (vain) και αλαζονικά (arrogant) άτομα είναι τελικά αυτοκαταστροφικά για την πολιτική (Σαίξπηρ). «Η ταπεινότητα είναι η πιο δύσκολη αρετή να αποδεχθεί κάποιος. Γίγιστα δεν πεθαίνει δυσκολότερα από την επιθυμία να σκέφτεσαι το καλό του εαυτού σου». Γι' αυτό, «η μόνη σοφία που πρέπει να ευχόμαστε να αποκτήσουμε είναι η σοφία της ταπεινότητας» (Γ.Σ. Ελισσιό).

Αλλά ο Εμανουέλ Μακρόν πίστευε σε κάτι άλλο, στο θαύμα: «Κι όταν γυρεύεις το θαύμα πρέπει να σπείρεις το αίμα σου στις οχτώ γωνιές των ανέμων γιατί το θαύμα δεν είναι πουθενά παρά κυκλοφορεί μέσα στις φλέβες του ανθρώπου». (Στίχοι του Γιώργου Σεφέρη που ο Εμανουέλ Μακρόν απήγγειλε στην Πνύκα το 2017)

Μόνο που το θαύμα δεν έγινε αυτή τη φορά. Ή μήπως έγινε;

Ο Π.Κ. Ιωακεμίδης είναι ομ. καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), πρώην πρόεδρος της - συμβούλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του ΕΛΙΑΜΕΠ